

ACC. N:R M. 13392:1-7.

Landskap: Blekinge Upptecknare: A. O. Lundberg, Månserum
Härad: Bxälene Berättare: " "
Socken: Snyd Berättarens yrke: f. d. stenkuggeriⁿ förman
Uppteckningsår: 1954 Född år 1875 i Ronneby landof.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Ljömans traditioner. s. 1-7.

LWF 51.

Siömanstraditioner

Kritiken ombord bebrevs på många olika sätt av manskapet t. ex. förekom musik vissjüngning, historieberättelser, några av de äldre matkoserna fördes liden med spjöd som bestod i att förfärdiga de mest fulländade fullriggare som i färdigt skick var värda flera hundra kronor, ja här sett ett sådant skepp som en sjöman tillvärkat för detta skepp när han liden 500 kronor, han sålde den inte utan ansåg den var värd mera.

Några av de yngre ynglingarna intresserade sig för kortspel och annat ofog.

När befälet beträffar så bestod deras hobby av läsning i en bra bok, eller spännande däckliv romaner.

Allt ja hört talas om den flygande eller seglande tilländaren har ja många gånger, och talat med dem som sett spökskeppet, då kommer

Luf. 57

1

alltid farande i bliffart vare sig då ar vind eller
motvind men alltid utan besättning.

En gång talade en matros om han stod o styrade
på en stor fullriggare som gjorde 12 knops fart
medvind då utsköten varsködde för skepp förut
som kom med en svindlande fart motvind rakt
i deras kurs. Då den som styrade frågade kapten
om han inte skulle gira antingen styrbord eller
bort, svarade kapten håll den rätta kursen
då skeppet gör oss ingen skada, trots hela
besättningen såg, när det främmande seppets
rår på ögonblicket var inblandade i ders sege
så försvann det främmande seppet lika hastigt
som då kommit, detta spökskepp har flerahundra
sjömän sett.

Med detta mystiska skepps tillkomst har ya hört
berättas att en gång i svunna tider skulle flera
sepp vara samlade i en fransk hamn för motvind

och storm som övegick till orkan, trots detta var der
en som gjorde sig beredd att segla, då han blev varnad
av flera Kaptenar att inte försöka krottsa stormen
som redan var orkan, ja ja ska segla om ja så ska segla
rakt inn i helvete Skeppet försvaras med mann och
allt, från denna stund blev spökskeppets tillkomst,
Folk som gå på havets botten har ja aldrig hört
talas om, havsgubben, havsfrun o mickon fick vi
ofta höra talas om då ja o mina syskon var barn,
detta för att skrämma oss för att inte gå till havet
Om stormvarsel har ja hört flera berätta, en gammal
limnerman för 50 år sen seglade på en båt som hetade
kerik, på denna var en lante som var gångskulle bli
storm kom han upp på Romandabryggan o började
vägga fram o till lakes allt vad han förmådde
dagen efter fick de en storm så de fick söka
nöchamn. Sen annan också en gammal sjöman
berätta att de hade en lante som klättrade upp

i masten så långt han kunde komma, denna låt gick
under, men besättningen räddades av ett annat fartyg.
Som gång kom två fartyg till samma hamn från
olika håll, de hade var sin tomte den ena komben
frågade den andra hur dant väder de hade haft sin
fint svarade den andre, denne i sin tur frågade den
förste hur dant väder de hade haft, storm så
ja stötte stormasten hela resan så den inte gick
överbord, detta samtal fick kapten höra, då han nästa
dag undersökte masten fick han till sin fasa se när
hade lag, veck mastbergen var masten alldeles avrutten
varför han måste anskaffa ny mast i stället för
den gamla. Men om ett fartyg ligger vid kaj o
lasta om skepperrättorna springer i land för att
inte återvända, bådär de olycka för båds fartyg och
besättning. Tidana förleud lär finnas i alla fartyg
o båtar, som där fins varsel även i rodebåtar som är
de gamla kallades sjöra

Så de passerade linjen om der fans någon av besättningen som aldrig varit der förr så skulle han döpas och så blev han avfodrad dopkalas då de kom i hamn.

Någon särskild utklädsel förekom inte men värmen friggade dem lägga av sticktröjan och klä sig i något lättare kläder.

Spepparkistoria. En gång var en kapten och många andra både damer o herrar samlade på ett ställe till fäst. Så de började bli lite upfarymda frågade de kaptenen om han inte kunde berätta några tilldragelser från sjön, nå sa kapten da han ja inte, har inte kapten varit med om något haveri eller någr andra äventyr, vis han ja varit med tre särskilda gånger då fartyget har sjunkit men då ä ju inget att tala om, har kapten all-
5 rig varit ute för några bajor eller andra farliga äventyr, ja en gång i indiska oceanen kom vi i vägen för en haj som var ganska närvarande

da va den största haj ja sett vi kunde inte på
säll slippa honom vi kastade ut en hel del till
honom i fro vi skulle slippa från odjuret men da
ville inte lyckas, der stod en kage på däck den kastade
vi ut den slök han, en stol kastade vi ut den
slök han, der stod en korg full av kräftor den
kastade vi ut, den slök han, så kom restau-
risen upp på däck hon skulle också se på o-
djuret, men hon stod vid relingen lite oförsiktig
så hon stöp ut, henne slök han;

På kastade styrman en haspeln, men den fastnade
han på, han blev då så illa till honom att han
tog biten o släpa i väg, den 15 tenorpart en hel
timmas tid tills han blev så uttröttad att han
inte orkade mer. På kallade vi till oss betälet, och
hivade honom ombord, da matroserna mesamma
skar upp honom der fant vi allt vad vi föres
offrat även restaurisen hon sat på stolen

ACC. N:R M. 13392:7.

och ränsade kräftor, men sådana små handlingar
är juist inte så mycket att tala om, prästod kaffet
fjulfirande om bord började kl 3 på eftermiddagen med
kylig. också äpplen, apfelsiner o varjehanda andra
fina saker, så till kvellen bullfisk o risgröt.
På de större båtarna va då jämställt med holällen
detta är nu tal om de större o medelstora båtarna
de mindre farlyggen var aldrig så många men
dock lite bättre

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

7